

[Peter Hansen-Nord]

Jeg synes da i hvert fald, man må sige, at det er en speciel humoristisk sans, hr. Poul Nielson og hr. Bilgrav-Nielsen giver udtryk for. Ihukommende debatten om finansloven i går her i salen er det ikke spor morsomt, om det er 3.000, 5.000, 7.000 eller 10.000 mennesker, der fra 1993 skal ud i arbejdsløshed. Jeg kan ikke se, at nogen af tallene er særlig morsomme, specielt når effekten er så ringe, som forslagene giver udtryk for.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg vil gerne spørge hr. Flemming Hansen, om han er enig i Økonomiministeriets beregninger af, hvad der eventuelt kan blive af arbejdsløshed som følge af disse lovforslag. Jeg gentager altså spørgsmålet, og jeg vil gerne have et svar.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg har naturligvis aldrig haft nogen grund til at anfægte Økonomiministeriets beregninger. Det, jeg har gjort i forbindelse med mine tal, er, at jeg har lagt tallene sammen – ligesom Information har gjort – for de mange, mange virksomheder, vi har fået henvendelser fra, og prøvet at bruge min sunde fornuft. Og så kommer der altså tab af et meget stort antal arbejdspladser efter min opfattelse. Men om Økonomiministeriets er rigtige eller Informations, det skal jeg ikke kunne sige. Jeg tror, det bliver flere end dem, der er nævnt fra Økonomiministeriets side.

Peter Hansen-Nord (V):

Som det flere gange har været fremført i debatten, står de to overordnede problemer stadig tilbage. Dels at forslagsstillerne, dvs. Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og De Radikale, ønsker en isoleret dansk CO₂-afgift indført, før man hos vores samhandelspartnere og konkurrenter i EF er rede til at indføre en fælles EF-CO₂-afgift, dels den måde, man ønsker at anvende provenuet på en lille milliard kroner om året på.

Lovpakken får, som tidligere omtalt, mange uheldige konsekvenser for et bredt udsnit af dansk erhvervsliv. Jeg har flere gange været in-

de på landbrug og fiskeri. Jeg erkender, at der er et forslag, hvor gartneriet har mulighed for at blive fritaget. Men tilbage står nogle erhverv med nøjagtig de samme problemer; de kan ikke sende regningen videre, og de vil altså blive ramt flere gange af denne afgift. Og hvor fiskerne vil lande deres fisk og få tanket op i 1993, det vil tiden som sagt vise.

Jeg vil også godt sige, at det er en bureaukratisk og meget svært forståelig lovpakke. Erhvervslivet vil, når det står over for nyinvesteringer og udvidelser, endnu en gang overveje – og det gør man som erhvervsmand, kan jeg fortælle de herrer – om man fortsat skal placere sin produktion her i landet, eller om man med fordel kan flytte den andre steder hen. Og det synes vi ikke er en god idé.

Jeg har også flere gange nævnt konsekvenserne for de private husstande, og jeg har nævnt de mennesker med elvarme, der bliver ramt særlig hårdt. Det er folk, der har disponeret i tillid til gældende regler. De, der bor ude på landet og dermed egentlig bruger kollektiv forsyning, får altså her en ekstra regning på 1.000 kr. De har ingen andre muligheder. Der er ganske enkelt ikke fysiske muligheder for, at disse mennesker kan forsynes på anden måde.

Vi skal heller ikke glemme, at lovforslag nr. L 95 indeholder nogle tvangsmæssige forudsætninger, som direkte henviser til § 4, stk. 3, nemlig at tilskud til nyanlæg af fjernvarmenet er betinget af, at den pågældende kommune har pålagt tilslutningspligt efter reglerne i varmeforsyningsloven.

Jeg har i forbindelse med lovforslag nr. L 96 tidligere kritiseret den fortrinsstilling, Københavns og Frederiksberg Kommuner opnår. Man må sige, at det er meget uheldigt, at vi herindefra hylder det princip, at lader man bare tingene stå til, redder Folketinget folk på målstregen med en pose penge.

Lovpakken giver, som debatten før viste lidt om, en helt unødvendig stigning i den arbejdsløshed, som regeringen på mange områder kæmper for at få bragt ned. Jeg er også bekendt med, at partierne bag disse forslag undertiden er interesseret i det samme som regeringen på dette område, og derfor er der ikke ret mange af de 300.000 ledige i dag, der forstår en pind af, at de i 1993 skal have selskab af yderligere 3.000, 5.000 eller 7.000 flere arbejdsløse, men det bliver desværre resultatet, når